

Playlist

Shallow – Lady Gaga & Bradley Cooper
Every Little Thing She Does Is Magic – Sleeping At Last
Til Kingdom Come – Coldplay
Photograph – Ed Sheeran
The One That Got Away – Katy Perry
In Case You Didn't Know – Brett Young
The Book of Love – Gavin James
I Turn to You – Christina Aguilera
Because of You – Kelly Clarkson
Through the Rain – Mariah Carey
Undeniable – Kygo ft. X Ambassadors
Only Love Can Hurt Like This – Paloma Faith
Remember the Name – Fort Minor
Lose Yourself – Eminem
In the End – Linkin Park (Mellen Gi & Tommee Profitt Remix)
Run – Becky Hill (Acoustic version)
Breathe Again – Sara Bareilles
Breakeven – The Script

1

Finn

Mijn hele leven lang dacht ik dat winnen het állerbelangrijkste was. Ik ging tot het uiterste om dat te bereiken. Dat is gewoon wie ik ben. Hoe ik in elkaar zit. Maar nu ik hier op deze bruiloft sta en toekijk hoe mijn broer en zijn vrouw hun openingsdans dansen, besef ik dat winnen niet alles is.

Ik sta aan de zijkant van de zaal en zie hoe Laura en Noah op de dansvloer heen en weer wiegen. Ze gaan zo in elkaar op dat het lijkt of ze de enige twee mensen in deze hele zaal zijn. Beter nog: ze staren in elkaars ogen alsof ze de enige twee mensen op deze planeet zijn.

Hun huwelijksfeest is uitgedraaid tot hét *social event* van het jaar. Noah heeft kosten nog moeite gespaard om zijn bruid gelukkig te maken. En je kan hem geen ongelijk geven. De fucker heeft de loterij gewonnen met Laura. Ik zal het nooit hardop toegeven, maar ik benijd mijn broer. Zeker als ik die gelukzalige glimlach op zijn gezicht zie, om nog maar te zwijgen over die zwijmelende blik in zijn ogen. Die dame heeft hem bij de ballen, maar het mag gezegd, hij heeft een prima keuze gemaakt. Laura heeft me doen inzien dat de vete die er altijd is geweest tussen mij en mijn broer er niet meer hoeft te zijn.

Ze heeft me nog meer doen inzien dan enkel dat. Zoals het feit dat ik ook wil wat Noah nu heeft gevonden. Ik dacht eerst dat het Laura was, maar hoe geweldig ik haar ook vind, ze is niet meer

dan een heel goeie vriendin. Ik kan met haar over alles praten, met haar lachen en plezier maken, maar ze geeft me niet die vlinders in de buik die Noah duidelijk wel heeft als hij naar Laura kijkt. En nu is ze getrouwd met mijn broer.

Ik denk dat ik nooit echt verliefd op haar was. Uiteraard begon het allemaal met die verdomde weddenschap, een situatie die minder dan ideaal te noemen is. Maar het groeide uit tot een hechte vriendschap. En nu wil ik graag een vrouw vinden die naar mij kijkt zoals Laura naar Noah kijkt. Een vrouw die ik op handen draag, zoals Noah bij Laura doet. Een vrouw met wie ik mijn leven kan delen, en zeg nu zelf, is dat niet het meest bizarre dat je ooit gehoord hebt? Ik, de rokkenjager – want zo noemt de pers me maar al te graag – die zich wil binden aan één dame voor de rest van zijn leven. Maar toch is dat hoe ik me nu voel. En ook in die strijd zal ik alles doen om dat te verkrijgen, want als ik mijn gedachten ergens op zet, dan ga ik ervoor. Volledig.

Mijn gedachtestroom wordt onderbroken als een bekende, knappe roodharige dame naast me komt staan. Ze was een van de bruidsmeisjes, een vriendin van Laura, en ze is verpleegster in het ziekenhuis waar Noah en ik af en toe op bezoek gaan bij de zieke kinderen. Iris, als ik me niet vergis.

‘Dus, gaan we de regels in ere houden?’ vraagt ze speels.

‘Regels?’ vraag ik en ik frons mijn wenkbrauwen.

Ze schenkt me een oogverblindende lach. ‘Jij bent de getuige van Noah en ik ben een bruidsmeisje van Laura. Dus we zijn verplicht om vanavond samen de koffer in te duiken.’

Ik staar geamuseerd naar haar en bekijk haar van top tot teen. Ik hou wel van haar lef. Het was een lange dag, dus ik ben altijd in voor een beetje... ontspanning. Een laatste wilde avond voor ik op zoek ga naar mijn droomvrouw om me te gaan settelen.

Jesus, misschien is de drank toch naar mijn hoofd gestegen.

En dan richt ik mijn blik weer op haar en kijk haar recht in de ogen. ‘En wie zegt dat we tot vanavond moeten wachten? We kunnen hier vast wel ergens een donker hoekje vinden.’

Ze krijgt een ondeugende twinkeling in haar ogen. 'Ik hou wel van een man die van aanpakken weet.' Ze kijkt even om zich heen. 'Had je een bepaald donker hoekje in gedachten?'

Mijn mond krult in een lachje. Dat donkere hoekje klinkt op eens wel héél aantrekkelijk. Ik ben wel in voor een avontuurtje, zeker na een avond als deze.

Let the good times roll.

Ik steek mijn hand uit richting de zijkant van de zaal. 'Lead the way, my lady.'

2

Iris

Nou, dat ging anders dan ik verwacht had. Natuurlijk had ik mijn oog al eerder op hem laten vallen. Het is niet meer dan normaal dat een mooie man als hij me is opgevallen, ik ben nu eenmaal een gezonde vrouw. Ik weet ook wie hij is, dat wist ik al lang voor de eerste keer dat ik hem ontmoette in het ziekenhuis. Toen ik daarnet op hem afstapte – en geef toe, het gebeurt niet elke dag dat je op de regerende F1-wereldkampioen afstapt – had ik me voorgenomen iets te zeggen wat memorabel was.

Hij wordt waarschijnlijk zo vaak door vrouwen aangesproken – of zullen we ze pitspoezen noemen – dat ik een goede entree moest maken. Iets wat hij zich zou herinneren, of wat op zijn minst een gesprek zou opstarten.

Maar ik had niet verwacht dat hij akkoord zou gaan om tijdens het feest – het huwelijksfeest van zijn broer nota bene – even te verdwijnen. Ik ben altijd in voor een avontuurtje, of nou, ik doe altijd alsof dat zo is. Maar ik ben eigenlijk helemaal niet zo wild als ik me soms voordoe. Het was bedoeld als een grapje.

Maar... nu ben ik het lachertje.

Finn legt zijn hand op mijn onderrug om me te begeleiden, en ik kan de warmte van zijn hand door mijn hele lichaam voelen stralen. De dunne stof van mijn muntgroene bruidsmeisjesjurk houdt weinig tegen. Ik voel de zenuwen door mijn aderen gieren als we dichterbij de uitgang van de zaal komen. Mijn mond wordt

droog en mijn tong plakt tegen mijn gehemelte. Mijn hoofd tolt bij het idee wat we op het punt staan te doen.

Het was te verwachten dat mijn grote mond me een keer in de problemen ging brengen, maar ik had nooit gedacht dat die problemen in de vorm van Finn Winters gingen komen.

Knappe Formule 1-piloot... check.

Tweelingbroer van de man van mijn beste vriendin... check.

Zelfverzekerd... check.

Arrogant... check.

En ik sta op het punt om met hem weg te glippen van het feest, om een donker hoekje op te zoeken en even wild te gaan.

Goed bezig, Iris. Je moeder zou trots op je zijn.

Ik schud subtiel mijn hoofd. Nu is niet het moment om aan mijn moeder te denken. En nou... haar kennende, zou ze waarschijnlijk écht trots op me zijn.

Met vastberaden passen en een licht dwingende druk van zijn hand op mijn onderrug baant hij ons moeiteloos een weg door de menigte. Ik heb het gevoel dat alle ogen op ons gericht zijn, en mensen exact weten wat we gaan doen. Het is een wonder dat ik nog niet ben gestruikeld, want mijn hele lijf staat strakgespannen van de zenuwen die me overvallen.

Het is hier opeens heel erg warm... of ligt dat alleen aan mij?

We lopen de gang van de feestzaal in en voor ik het goed en wel beseft zijn we in een lege ruimte. Nu is het alleen nog hij en ik. Ik stap de zaal iets verder binnen, en als ik me omdraai, staat hij met zijn rug tegen de deur, hoor ik het slot dichtklikken en zie – en voel – ik zijn wellustige blik over mijn lichaam dwalen.

Het feestgedruis klinkt nog in de verte. De party gaat ongestoord verder. De bas van de muziek voel ik nu bonzen in mijn keel. Mijn hart gaat steeds sneller.

Nadat hij me een lange tijd zwijgend in zich op heeft genomen, gaat zijn blik weer omhoog. Onze blikken haken zich in elkaar vast en ik ga zo op in het moment, dat ik zijn mond zie bewegen, maar dat mijn hersenen niet lijken te registreren wat hij zegt.

‘Wat?’ vraag ik verward.

Een arrogante grijns krult zich om zijn mond. Zijn héérlijke mond. ‘Strip.’

Wacht... wat?

Ik kijk rond in de zaal, alsof ik ergens een raam kan vinden waardoor mensen ons kunnen zien. Maar we moeten in een garderobe of bergruimte terecht zijn gekomen, want er is echt niks of niemand te bespeuren. De spanning heeft me in zijn greep en ik voel mijn keel droog worden. ‘Je wil dat ik hier strip? Als in: volledig naakt?’ vraag ik met schorre stem.

Hij houdt me voor de gek, toch?

Hij kantelt zijn hoofd en kijkt me doordringend aan. ‘Was jij niet degene die op zoek wou naar een duister hoekje? De regels in ere houden? Of heeft er iemand last van plankenkoorts?’

Het voelt alsof de vloer onder mijn voeten verdwijnt en ik wegzink in een diep gat. Een beetje zoals Alice in Wonderland, toen ze in die boom klom.

Fuck, zou hij me echt zo makkelijk kunnen doorgronden? Ik slaag er altijd in mensen een ander beeld over me te geven, maar om een of andere reden voelt het alsof hij me doorziet.

Shitterdeshit. Dit is helemaal niet zoals ik het gepland had in mijn hoofd. Dit was een vergissing. Een grote vergissing. Maar ik kan niet terugkrabbelen nu, dat is gewoon niet mijn stijl.

Ik slik de zenuwen door en schud mijn hoofd. ‘Nee, maar... ik kan ook gewoon mijn rok een beetje optillen.’

Oké, misschien is het nu tijd om mijn mond helemaal te houden.

Hij klakt met zijn tong en schudt zijn hoofd. ‘Ik doe niet aan half werk, poes.’

Ik kan nog net voorkomen dat mijn mond letterlijk openvalt. Wie denkt die gast wel niet dat hij is? Hij mag dan regerend F-wereldkampioen zijn, zo praat je niet tegen me. ‘Póés? Zei je nou poes tegen me?’

Hij blijft tegen de deur staan, antwoordt niet op mijn vraag maar begint zijn colbert uit te trekken. Als dat uit is, hang hij hem over

een stoel. Mijn blik dwaalt over zijn witte hemd. Het is duidelijk dat hij een sporter is, zelfs onder zijn overhemd kan ik zijn spieren zien. God, de man ziet er goed uit. *Waarom ziet hij er zo goed uit?*

‘Strip,’ herhaalt hij gewoon met diezelfde bazige stem als eerder.

Ik kruis mijn armen opstandig voor mijn borst. Hij mag dan knap zijn, maar hij is duidelijk gewend dat vrouwen aan zijn voeten vallen en dat zal bij mij niet gebeuren. Ik wilde enkel wat betekenisloze seks. Een vluggertje in het toilet of zo. Niet strippen tot ik volledig naakt ben, ik dacht dat dat duidelijk was. En eigenlijk zelfs dat niet eens, ik wilde gewoon een memorabele openingszin, waardoor we aan de praat zouden raken. Niet... dit. Wat het ook is wat hij hier van me verwacht.

‘Ik ga niet...’ Ik kan de zin niet eens afmaken voor hij me onderbreekt door zijn hand op te steken om me tegen te houden.

‘Het is heel simpel, poes: of jij stript, of ik help je. Wat zal het zijn?’ Hij trekt uitdagend een wenkbrauw naar me op.

Dit keer valt mijn mond letterlijk open van verbazing. Ik zou beledigd moeten zijn door de manier waarop hij tegen me spreekt, maar waarom windt het me op? Mijn klit klopt tussen mijn benen en ik kan mijn eigen nattigheid voelen. Ik knijp mijn benen wat dichter tegen elkaar om de druk tegen te houden. Die man is gevaarlijk voor me, dat is nu al duidelijk.

Alle tekenen dat ik hier zo snel mogelijk vandaan moet zijn er, maar waarom sta ik dan als vastgenageld aan de vloer? Het enige wat ik moet doen, is maken dat ik hier wegkom. En toch...

Ik kijk toe hoe hij zijn das losmaakt en daarna ook zijn hemd begint open te knopen. Hij trekt het uit en hangt het over zijn colbert op de stoel.

‘Misschien moet ik je wat meer vertellen over mij, en over wat ik geleerd heb als F1-piloot. Ik ben heel goed in het lezen van mensen, p^óés.’ Ik bijt mijn tanden op elkaar als hij de nadruk legt op dat ene woord. ‘En jij doet je dapperder voor dan je bent. Dus ik geloof er niks van, van je voorstel. Je speelde blufpoker en had niet verwacht dat ik erin zou meegaan.’

Holy shit, hij is goed. *Fuck.*

Zou hij in andere dingen ook zo goed zijn? *Dubbel fuck.*

Hij grijnst. ‘Het feit dat je met je ogen nu zenuwachtig naar een uitweg zoekt, en je je clutch harder vastgrijpt, zegt me dat ik gelijk heb.’ Hij komt dichtter naar me toe, tot hij zo dichtbij staat dat zijn parfum mijn neusgaten binnendringt. Zijn sterke, mannelijke geur bedwelmt me. Ondanks mijn voornemen niet te laten merken welk effect hij op me heeft, sluit ik mijn ogen en hoor hem gniffelen. Ik voel zijn warme adem over mijn hals strelen. Hij tikt met een vinger op mijn slagader en dat laat een schokgolf door me heen razen. ‘Maar het feit dat ik je hartslag hier zie pulseren, zegt me ook dat je er stiekem over nadenkt om het wél te doen, dat het je opwindt. Dus, poes, als ik je nu met mijn hand in je slipje zou strelen, zou je dan nat zijn? Voor mij?’

Het voelt alsof ik naar een andere dimensie ben geteleporteerd toen ik door die deur hier binnenstapte. Misschien ben ik dan toch in het sprookje van Alice in Wonderland terechtgekomen? Ik denk niet dat ik ooit al zo opgewonden ben geweest als nu. Ik denk ook dat een man me nog nooit zo goed heeft kunnen lezen. *Driedubbel fuck!*

Hij gaat achter me staan, legt zijn hand op mijn buik en trekt me tegen zijn borstkas aan. Om te voorkomen dat ik val, gooi ik mijn clutch op de grond en grijpen mijn handen automatisch naar zijn benen.

‘Als ik een vraag stel, dan wil ik een antwoord, poes. Maar weet je, deze keer vergeef ik het je en zal ik zelf op ontdekking gaan.’

Zijn ene hand blijft op mijn buik en houdt me strak tegen hem aan, terwijl zijn andere hand de stof van mijn jurk langzaam omhoogtrekt, tot hij eronder kan verdwijnen. Hij duwt zijn vingers onder mijn kanten string en streelt langs mijn klit verder naar beneden.

Elk laatste deeltje rationaliteit heeft mijn hoofd verlaten. Er bestaat geen twijfel meer, deze man weet absoluut wat hij aan het doen is.